

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a členů JUDr. Zdeňka Novotného, Mgr. Ing. Josefa Cingroše, Mgr. Stanislava Moláka, JUDr. Jany Nowakové Těmínové a Mgr. Petra Škvaina, o návrhu ministra spravedlnosti ze dne 8. 3. 2011, č. j. 1909/2010-OD-DOH/17, na zahájení kárného řízení proti **Mgr. J. F.**, zast. JUDr. Zdeňkem Kadlečkem, advokátem, se sídlem třída Karla IV. č. 502, Hradec Králové, při ústním jednání konaném dne 30. 5. 2011,

t a k t o :

**Mgr. J. F.,
nar. dne X,
soudní exekutor Exekutorského úřadu Jičín,**

j e v i n e n , ž e

jako soudní exekutor pověřený provedením exekucí způsobil nedůvodné průtahy v exekučních řízeních tím, že v níže uvedených obdobích, přesahujících v obou případech výrazně dobu 12 měsíců, nečinil žádné kroky, které by směřovaly k ukončení exekucí, vedených konkrétně pod následujícími sp. zn.:

1. 023 Ex 66/05 – nečinnost od 22. 8. 2006 do 22. 9. 2010,
2. 023 Ex 660/03 – nečinnost od 5. 2. 2004 nejméně do 21. 9. 2010,

t e d y

závažným způsobem porušil své povinnosti při výkonu exekuční činnosti stanovené právním předpisem,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád).

Podle § 116 odst. 3 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb.

s e m u u k l á d á

pokuta ve výši 25 000 Kč.

Tato pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu.

O d ů v o d n ě n í :

Ministr spravedlnosti podal návrh na zahájení kárného řízení proti Mgr. J. F. pro kárné provinění spočívající v nečinnosti (nedůvodných průtahích) ve 4 spisech Exekutorského úřadu Jičín, a to:

- 1) sp. zn. 023 Ex 66/05 pro nečinnost od 22. 8. 2006 do 22. 9. 2010,
- 2) sp. zn. 023 Ex 888/08 pro nečinnost od 30. 9. 2008 do 21. 9. 2010,
- 3) sp. zn. 023 Ex 117/09 pro nečinnost od 12. 1. 2010, resp. od 19. 5. 2010 do 5. 11. 2010,
- 4) sp. zn. 023 Ex 660/03 pro nečinnost od 5. 2. 2004 nejméně do 21. 9. 2010, resp. do 18. 11. 2010.

Kárně obviněný se vyjádřil ke kárné žalobě a k průtahům v jednotlivých spisech. Uznal průtahy ve spisech vedených pod sp. zn. 023 Ex 66/05 a sp. zn. 023 Ex 660/03. Ve spisech vedených pod sp. zn. 023 Ex 888/08 a sp. zn. 023 Ex 117/09 tvrzení kárného žalobce zpochybňoval a měl za to, že v těchto spisech k nečinnosti nedošlo. Na svou obhajobu uvedl, že v letech 2003 až 2009 nebyla délka a plynulost exekučního řízení žádným způsobem upravena a rovněž ani Exekutorská komora k této problematice nevydala žádné stanovisko. V současné době byl na základě kontrol, které provádí kárný žalobce, stanoven úzus, že v průběhu kalendářního roku by měly být prováděny úkony v exekučním řízení. Tato zvyklost je ovšem známa po velmi krátkou dobu. Do roku 2009 kárně obviněný jednal podle svých zkušeností a měl snahu šetřit náklady i oprávněným, a z těchto důvodů se snažil o dohody s povinnými ohledně splátek dluhu. Na charakter těchto dohod neexistuje jednotné stanovisko a nemá je zřejmě ani kárný žalobce, který je ve spisech posuzuje odchýlně. Navrhoval, aby mu byl uložen pouze výchovný trest.

Při jednání kárného soudu setrvali kárně obviněný i kárný žalobce na svých stanoviscích. Kárný žalobce navrhoval, aby byl kárně obviněný uznán vinným v plném rozsahu kárného návrhu a aby mu byla uložena pokuta ve výši 300 000 Kč. Kárně

obviněný připustil, že se dopustil ve dvou případech pochybení a navrhoval, aby mu bylo uloženo kárné opatření ve formě napomenutí.

Kárný soud především zjistil, že návrh byl z hlediska subjektivní i objektivní lhůty podán včas a účinně, neboť byl podán osobou k tomu oprávněnou do 6 měsíců poté, kdy se navrhovatel dozvěděl o kárném provinění (září 2010), a nejpozději do 3 let poté, kdy mělo ke spáchání kárného provinění dojít (září 2010). Návrh na zahájení kárného řízení došel Nejvyššímu správnímu soudu dne 14. 3. 2011.

Ze spisu Exekutorského úřadu Jičín sp. zn. 023 Ex 66/05 bylo zjištěno, že usnesením Okresního soudu v Jičíně ze dne 12. 1. 2005, č. j. 7 Nc 4013/2005 - 7, soud nařídil exekuci proti povinnému Horské hotely a penziony a. s., jejímž provedením pověřil kárně obviněného. Usnesení nabylo právní moci dne 20. 9. 2006. Soudní exekutor rozeslal usnesení jednotlivým subjektům, dne 24. 1. 2006 zajistil úplný výpis z obchodního rejstříku. Dne 22. 8. 2006 zaslal návrh a usnesení o nařízení exekuce povinnému. Poté až dne 22. 9. 2010 zajistil výpis z dat obchodního rejstříku v ARES. V době od 22. 8. 2006 do 22. 9. 2010 není ve spise záznam o jakémkoliv jiném procesním úkonu.

Kárně obviněný nečinnost v tomto spisu uznal.

Ze spisu Exekutorského úřadu Jičín vedeného pod sp. zn. 023 Ex 660/03 bylo zjištěno, že usnesením Okresního soudu v Jičíně ze dne 5. 12. 2003, č. j. 5 Nc 4057/2003 - 3, byla nařízena exekuce na majetek povinného Z. K. k uspokojení pohledávky V. B. Provedením exekuce byl pověřen kárně obviněný. Dne 5. 2. 2004 požádal soudní exekutor okresní soud o vyznačení právní moci usnesení. Od této doby se ve spise nacházejí pouze čtyři urgencye zástupce oprávněného M. B. ze dne 31. 8. 2004, 18. 10. 2004, 18. 10. 2007 a 18. 3. 2008, v nichž se dotazuje na stav řízení. Ve spise je dále založen záznam ze dne 26. 7. 2007, který potvrzuje, že se do exekutorského úřadu dostavil zástupce oprávněného, jemuž vykonavatel sdělil, že bylo vymoženo 30 000 Kč. Dále jsou ve spise založeny doklady o platbách na účet zástupce oprávněného a příkaz k úhradě (bez data), který došel ČSOB dne 19. 3. 2008 a jímž je zasílána částka 30 000 Kč ve prospěch účtu číselně identifikovaného s poznámkou „K.“.

Kárně obviněný ve vztahu k tomuto spisu připustil pochybení, hájil se však tím, že mezi oprávněným a povinným šlo o vztah strýce a synovce, kdy oprávněný žije v Německu a prostřednictvím exekuce chtěl přimět synovce k pravidelnosti plnění dluhu. Oprávněný si výslovně přál, aby exekuční úřad nečinil žádné další kroky.

Ze spisu Exekutorského úřadu Jičín vedeného pod sp. zn. 023 Ex 888/08 bylo zjištěno, že usnesením Městského soudu v Brně ze dne 12. 3. 2008, č. j. 96 Nc 1496/2008 - 6, byla nařízena exekuce k uspokojení pohledávky České podnikatelské pojišťovny, a. s. Vienna Insurance Group, pro částku 3587 Kč s příslušenstvím, proti povinné L. K. (V.), jejímž provedením byl pověřen kárně obviněný. Usnesení nabylo právní moci dne 13. 5. 2008. Dne 30. 6. 2008 a dne 12. 1. 2009 došla exekutorskému úřadu podání povinné, z nichž vyplynulo, že se dostala do sociální a finanční tísně. Povinná sdělila, že žije sama se dvěma dětmi, manžel je ve výkonu trestu. Je proti ní vedena i další exekuce pro částku 21 473 Kč. Matka ji a její děti odhlásila od 1. 12. 2008 z trvalého pobytu. Povinná přesto

žádala, aby jí bylo umožněno platit dluh ve splátkách. Dne 30. 9. 2008 vyrozuměl soudní exekutor povinnou o právní moci usnesení o nařízení exekuce, dne 4. 11. 2008 vyrozuměl zástupce oprávněného JUDr. M. M. o tom, že spis byl odložen na dlouhodobé sledování, a dne 12. 10. 2010 sdělil povinné, že po souhlasu oprávněného vyhovuje její žádosti o umožnění postupného splácení dlužné částky formou měsíčních splátek ve výši 200 Kč.

Kárně obviněný na svou obhajobu poukázal na podání zástupce oprávněného ze dne 15. 6. 2007, v němž se sděluje, že pokud v exekučních věcech oprávněné nastane situace, kdy nelze předpokládat brzké plnění, může soudní exekutor odložit spis na dlouhodobé sledování, neboť další úkony by zbytečně navyšovaly náklady exekuce a spotřebu času.

Ze spisu Exekutorského úřadu Jičín vedeného pod sp. zn. 023 Ex 117/09 bylo zjištěno, že usnesením Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 12. 2008, č. j. 16 Nc 25318/2008 - 14, byla nařízena exekuce na majetek povinného J. K. k uspokojení pohledávky oprávněného P. S. ve výši 350 000 Kč s příslušenstvím, jejímž provedením byl pověřen kárně obviněný. Usnesení nabylo právní moci dne 24. 2. 2009. Téhož dne byl vydán exekuční příkaz na prodej nemovitých věcí. Dne 28. 10. 2009 bylo vydáno usnesení o určení ceny nemovitostí, dne 24. 11. 2009 byla vydána dražební vyhláška s termínem dražby na 13. 1. 2010. Usnesením ze dne 12. 1. 2010 byla dražební vyhláška zrušena a dne 15. 4. 2010 byla vydána nová dražební vyhláška s termínem dražby na 20. 5. 2010. Dne 19. 5. 2010 byla dražební vyhláška zrušena. Mezitím dne 30. 10. 2009 a 13. 1. 2010 došla oznámení o přihlášení vykonatelných pohledávek.

Kárně obviněný ve vztahu k tomuto spisu uvedl, že období nečinnosti by mělo být vymezeno jen do 22. 9. 2010, neboť v průběhu kontroly předložil spis a nemohl v něm činit žádné další úkony. Domníval se, že doba od 19. 5. 2010 do 22. 9. 2010 nedosahuje délky, která by naplňovala skutkovou podstatu kárného provinění, a rozhodně lhůta 4 měsíců je naprosto běžná pro neprovedení úkonů v exekučním řízení.

Ze závěrečné zprávy z kontroly Exekutorského úřadu Jičín bylo zjištěno, že Ministerstvo spravedlnosti provedlo kontrolu tohoto úřadu ve dnech 21. a 22. 9. 2010. Bylo zjištěno, že soudní exekutor je činný od roku 2002, v té době zaměstnával 8 zaměstnanců, z toho 4 vykonavatele, mezi jeho zaměstnanci nebyl koncipient ani exekutorský kandidát. Kontrola zjistila řadu pochybení, která v jednotlivých spisech specifikovala. Mimo jiné byly zdůrazňovány nedostatky při vedení spisů a nedostatečná proškolenost administrativních pracovníků.

Kárně obviněný u jednání soudu uvedl, že má v běhu asi 10 000 exekucí. Na základě výsledků ministerské kontroly zřídil nové pracoviště a činnost exekutorského úřadu přeorganizoval. Zakoupil nový program, do něhož investoval nemalé finanční prostředky. Uvedený program je nastaven tak, že svým způsobem vyžaduje předpisové vedení spisů, jsou tam operace, které neproběhnou, nejsou-li učiněny operace předchozí. Výsledky kontroly projednal s vykonavateli. Vyslovil přesvědčení, že se situace na pracovišti zlepšuje.

Ze spisu vedeného pod sp. zn. 14 Kse 2/2010 kárného senátu Nejvyššího správního soudu bylo zjištěno, že rozhodnutím ze dne 6. 12. 2010, č. j. 14 Kse 2/2010 - 65, byl kárně obviněný uznán vinným kárným proviněním spočívajícím v porušení ustanovení § 320a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), neboť v rozporu s tímto ustanovením nařídil dražbu členského podílu v družstvu. Bylo mu uloženo kárné opatření ve formě napomenutí. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 6. 12. 2010.

Při rozhodování o dané věci vycházel kárný senát z toho, že exekucním řádem přenesl stát část výkonu své moci - specificky moci soudní, jíž je třeba rozumět soudní řízení počínaje nalézacím až po řízení vykonávací - na soudní exekutory. Jimi sice jsou fyzické osoby, avšak tato skutečnost má význam toliko právně technický či organizačně institucionální. Z hlediska funkcionálního vykonávají soudní exekutoři státní moc. Tento fakt také zdůvodňuje významné ingerence státu do výkonu jejich činnosti formou dohledu, návrhovým oprávněním státu v kárných řízeních a především zdůvodňuje primární odpovědnost státu za škodu způsobenou exekutorem. V tomto směru se postavení exekutorů z hlediska jejich kárné odpovědnosti blíží postavení soudců, byť kárná odpovědnost je v § 116 odst. 2 exekucního řádu vymezena poměrně přísně. Z dikce tohoto ustanovení lze dovodit, že kárným proviněním exekutorů je závažné nebo opětovné porušení jejich povinností stanovených právním nebo stavovským předpisem nebo usnesením Komory, nebo narušení důstojnosti exekutorského povolání jejich chováním. Kárným proviněním je tedy jednání popsané intenzitou (závažné či opětovné), které je buď protiprávní (porušuje povinnosti stanovené právními či stavovskými předpisy nebo usneseními Exekutorské komory) nebo samo o sobě nemusí být ještě protiprávní, ale narušuje důstojnost exekutorského povolání (nevhodnost chování z hlediska pravidel slušného chování, apod.). Při hodnocení závažnosti porušení povinnosti exekutorem je třeba vycházet ze všech okolností konkrétního případu. Závažnost porušení povinnosti je určována zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou kárně obviněného, mírou zavinění a jeho pohnutkou [blíže viz Kasíková, M. a kol. Zákon o soudních exekutorech a exekucní činnosti (exekucní řád). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, str. 417 a násl.].

Ze všech těchto skutečností vycházel kárný senát při rozhodování o vině soudního exekutora.

Kárný senát předesílá, že při rozhodování o vině a uložení kárného opatření vycházel ze zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekucní činnosti (exekucní řád) a o změně dalších zákonů, ve znění zákona č. 183/2009 Sb. ze dne 28. 5. 2009 účinného od 26. 6. 2009, tedy ze znění účinném v době ukončení kárného provinění. Ústavní soud v nálezu ze dne 29. 9. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 33/09, dospěl k závěru, že kárné řízení se soudci obecných soudů, státními zástupci a soudními exekutory není řízením o trestním obvinění, ale je řízením zcela specifickým, které není možné z hlediska jeho povahy srovnávat s běžným občanskoprávním či trestním řízením. Na uvedeném závěru o tom, že kárné řízení se soudci obecných soudů není řízením o trestním obvinění, nemůže podle názoru Ústavního soudu změnit ničeho ani fakt, že napadená úprava (zákon č. 7/2002 Sb.) umožňuje subsidiární aplikaci trestního řádu. Kárný senát nicméně respektuje

ustanovení § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů (dále jen zákon č. 7/2002 Sb.), podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak nebo nevyplývá-li z povahy věci něco jiného, v kárném řízení se přiměřeně použije ustanovení trestního řádu. Při úvahách o časové působnosti zákona a charakteru skutku spočívajícího v nečinnosti (průtazích) ve spisech soudních exekutorů proto kárný senát vycházel ze zásad trestního řízení a z předchozí judikatury kárných senátů reprezentované především rozhodnutími vrchních soudů a Nejvyššího soudu.

Základním pravidlem pro časovou působnost trestních zákonů je, že trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán (čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, § 2 trestního zákoníku). Z tohoto pravidla platí výjimka dávající přednost novému zákonu, jestliže je to pro pachatele příznivější. Jestliže se zákon změnil během páchání činu, užije se zákona, který je účinný při dokončení jednání, kterým je čin spáchán. Pokračování v trestném činu, trestné činy trvající a hromadné tvoří jediný skutek. Dobou činu není doba jejich dokonání, nýbrž doba ukončení trestného činu. To znamená, že u pokračování v trestném činu je to poslední jednání, resp. poslední dílčí účinek (následek), který tvoří s předchozími jednotu. Totéž platí u trestných činů hromadných. U trestných činů trvajících je dobou činu moment ukončení protiprávního stavu. Pokračování v trestném činu, trestné činy trvající a hromadné se posuzují podle přísnějšího zákona účinného v době ukončení trestného činu i tehdy, kdy část skutku, třebaže převážná, spadá do doby účinnosti starého trestního zákona, pro pachatele příznivějšího.

Dřívější judikatura kárných senátů vrchních soudů a Nejvyššího soudu dovodila, že nečinnost při vyřizování spisů soudce (je-li zaviněná a má-li charakter kárného provinění) představuje skutek trvající, jehož podstatou je vyvolání a následné udržování protiprávního stavu, tj. stavu nečinnosti soudce při vyřizování věci (nekonání procesních úkonů, které mají vést k vydání meritorního rozhodnutí). Lhůta pro podání návrhu tak zůstává zachována i v případě, pokud je kárný návrh podán i pro jednání, spočívající v nečinnosti, předcházející okamžiku, od něhož začala objektivní lhůta plynout, pokud tato nečinnost k uvedenému okamžiku trvala. Nečinnost předcházející okamžiku počátku objektivní lhůty, která byla ukončena účelným procesním úkonem soudu, tj. úkonem směřujícím k projednání věci, provedeným před uvedeným datem, však kárným soudem být hodnocena nemůže, neboť ve vztahu k ní objektivní lhůta dodržena nebyla.

Kárný senát po zhodnocení provedených důkazů, zejména obsahu spisů Exekutorského úřadu Jičín, dospěl k závěru, že skutek uvedený v návrhu se stal, nicméně protiprávní stav spočívající v nečinnosti soudního exekutora uznal pouze ve spisech vedených pod sp. zn. 023 Ex 66/05 a sp. zn. 023 Ex 660/03. Ze spisu sp. zn. 023 Ex 66/05 vzal soud za prokázané, že kárně obviněný byl nečinný od 22. 8. 2006, kdy soudní exekutor zaslal návrh a usnesení o nařízení exekuce povinnému, až do 22. 9. 2010, kdy zajistil výpis dat obchodního rejstříku v ARES. O nečinnosti soudního exekutora v období od 22. 8. 2006 do 22. 9. 2010 není žádných pochybností.

Pokud jde o spis vedený pod sp. zn. 023 Ex 660/03, i v něm shledal kárný senát nečinnost v období od 5. 2. 2004 do 21. 9. 2010. Kárný senát připouští, že ve spise jsou založeny doklady o splátkách povinného Z. K. vůči oprávněnému, a nelze vyloučit ani to,

že oprávněný, strýc povinného, žádal, aby ve věci nebyly činěny žádné další kroky. Nic z tvrzení kárně obviněného však není ve spise doloženo a jeho obsah, v němž jsou založeny čtyři žádosti zástupce oprávněného o zjištění stavu věci, tvrzení kárně obviněného nenasvědčuje. V každém případě však kárný soud shledal ve spise protiprávní stav spočívající v nečinnosti soudního exekutora, neboť od 5. 2. 2004, kdy požádal o vyznačení právní moci usnesení o nařízení exekuce, nebyla do 21. 9. 2010 právní moc usnesení vyznačena, takže v tomto období chyběl jeden ze základních předpokladů dalšího postupu, a to pravomocné usnesení o nařízení exekuce. V tomto směru tedy kárný soud na obhajobu kárně obviněného nepřistoupil a ztotožnil se s vymezením nečinnosti učiněným v návrhu na zahájení kárného řízení.

Pokud jde o vymezení doby trvání skutku ve spisech, v nichž uznal kárný senát nečinnost, lze konstatovat, že skutek vymezený v návrhu ohledně těchto dvou spisů, tj. spisů vedených pod sp. zn. 023 Ex 66/05 a sp. zn. 023 Ex 660/03, zahrnoval nečinnost předcházející okamžiku počátku běhu objektivní tříleté lhůty stanovený na 14. 3. 2008 (3 roky nazpět od podání návrhu). Kárný senát dospěl k závěru, že časové vymezení nečinnosti v obou spisech, tak jak bylo uvedeno v návrhu, lze přijmout, neboť nečinnost soudního exekutora trvala i k datu 14. 3. 2008, tj. k okamžiku, kdy začala objektivní lhůta plynout.

Kárný senát však neshledal nečinnost soudního exekutora ve spisech Exekutorského úřadu Jičín vedených pod sp. zn. 023 Ex 888/08 a sp. zn. 023 Ex 117/09. Ze spisu sp. zn. 023 Ex 888/08 je zřejmé, že soudní exekutor přihlédl k závažné osobní a finanční situaci povinné L. K. – V., kterou osvětlila v podáních, jež došla exekutorskému úřadu dne 30. 6. 2008 a 12. 1. 2009. Je sice pravdou, že institut „dlouhodobého sledování“ nemá oporu v exekučním řádu, nicméně se naskytá otázka, jaké procesní úkony, které by materiálně vedly k uspokojení pohledávky oprávněného, měl soudní exekutor činit. Kárný senát nesdílí názor, že by ve spise měly být činěny úkony za každou cenu, tedy i úkony, které by ke skončení věci nevedly. Takový postup by mohl jistě vyvolat námitky ze strany oprávněných. Postup soudního exekutora, který nakonec vyústil ve sdělení o splátkách se souhlasem oprávněného a umožnil povinné splácet dluh v částce 200 Kč měsíčně, kárný senát za nečinnost ve smyslu protiprávního stavu a závažného porušení povinnosti nepovažoval. Ostatně oprávněný takový postup v podání ze dne 15. 6. 2007 předpokládal.

Ve spise Exekutorského úřadu Jičín vedeném pod sp. zn. 023 Ex 117/09 kárný senát nečinnost rovněž neshledal. V daném spise šlo spíše o nesprávný procesní postup. Doba nečinnosti vymezená v návrhu v období od 19. 5. 2010 do 5. 11. 2010, případně do 21. 9. 2010, tedy 4 až 6 měsíců, není podle názoru kárného senátu nečinností zakládající znaky kárného provinění.

Nečinnost soudního exekutora ve spisech Exekutorského úřadu Jičín považoval kárný senát za trvající delikt, který se posuzuje jako jeden skutek. Skutečnost, že ve dvou spisech nečinnost neshledal, znamená, že období nečinnosti týkající se těchto dvou spisů do výroku svého rozhodnutí nezahrnul.

Kárný senát poté uzavřel, že nečinnost soudního exekutora vymezená ve spise vedeném pod sp. zn. 023 Ex 66/05 na dobu od 22. 8. 2006 do 22. 9. 2010, a ve spise

vedeném pod sp. zn. 023 Ex 660/2003 na dobu od 5. 2. 2004 do 21. 9. 2010, je závažným porušením povinnosti uvedené v § 46 odst. 1 a 2 exekučního řádu, a proto uznal soudního exekutora vinným kárným proviněním podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu.

Kárný senát tedy shrnuje, že nečinnost soudního exekutora, má-li charakter kárného provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu, představuje skutek trvající, jehož podstatou je vyvolání a následné udržování protiprávního stavu, přičemž za ukončení tohoto protiprávního stavu se považuje úkon směřující k jeho odstranění, tedy procesní úkon směřující k vymožení pohledávky oprávněného.

Při úvaze o druhu kárného opatření kárný senát přihlédl k tomu, že soudní exekutor byl rozhodnutím ze dne 6. 12. 2010, sp. zn. 14 Kse 2/2010, uznán vinným kárným proviněním podle § 116 odst. 2 exekučního řádu a bylo mu uloženo kárné opatření ve formě napomenutí. Kárný senát rovněž nepřehlédl ani závažné nedostatky v chodu Exekutorského úřadu Jičín zjištěné kontrolou Ministerstva spravedlnosti. Nicméně kárný senát musel rozhodnout o druhu a výši kárného opatření tak, aby byl zachován vztah mezi kárným opatřením a skutkem, pro nějž byl soudní exekutor uznán vinným. Za této situace sice neshledal možnost uložení kárného opatření bez finančního postihu, ale kárné opatření navrhované kárným žalobcem, respektive jeho výši, považoval za nepřiměřenou. Rozhodl proto tak, že soudnímu exekutorovi uložil podle § 116 odst. 3 písm. c) exekučního řádu pokutu ve výši 25 000 Kč, která na jedné straně vyjadřuje závažnost kárného provinění a na druhé straně zohledňuje skutečnost, že kárně obviněný byl uznán vinným za nečinnost ve dvou spisech. Uložená pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Nejvyššího správního soudu.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně kárného senátu